

UNITÁRIUS ÉLET

II. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

1948. AUGUSZTUS 15.

A MODERN EMBER VALLÁSOSSÁGA

III.

"Vallás a zenében."

Hozzászólás dr. Molnár Jenő Antal előadásához.

A katolikus egyház nagy múltú egyházi zenéje, miként a vallás eredete is régi, misztikus, művészi. A többi egyház is elég fejlett zeneirodalommal rendelkezik, amelyet legkevésbé mondhatunk el az unitárius egyház zenei oldaláról. Nagyon helyesen erősítették meg Szász János és Weres Ákos hozzászólásaikban, hogy bizony az unitárius egyház zeneirodalma igen sok kívánni valót hagy maga után. Az előadó tényként szögezte le, hogy nincs kimagasló egyházi zenei alkotásunk, nincs kiváló zenei irodalmunk, pedig a vallásos érzületet fokozza, táplálja a zenébeni elmélyülés.

Kétségtelen, hogy az emberiség, az egész világ a természettudomány, a társadalmi, politikai mindmégannyi ismusos fejlődése során folyton közelebb jut az unitarizmus felé, tehát az egyetemes, fejlett emberi gondolkodás színvonalára törekszik emelkedni. Nem vitás, hogy a minden kötöttségtől mentes, szabadon gondolkodó és elmélkedő ész, a ma embere legközelebb az unitárius vallásfelekezeti felfogásához áll, legfeljebb nem tudja, vagy nem akarja bevallani, vagy elismerni, mivel nem ismeri a keretet.

Bármennyire is modern, haladó és felvilágosult is unitáriusságunk, a vallási zenére, a kifinomult vallásos zenére ép oly szükségünk van, mint az elmés prédikációra. Az emberiség a gondolkodásában haladó szellemű s erősen hiszem, hogy az antitritheizmus vagyis a teljes monoteizmus (egy istenség) felé halad, de ha el is veti, vagy veszíti gondolkodásában a miszticizmust, ellenben érzésében azt soha! A zenei finomság a lélek mélységeit, zugait éppen a miszticizmussal tudja mindinkább felkeresni, felkutatni. Látjuk az operák is javarészt a mesék birodalmába vezetnek s mennyire szeret a fáradt, szellemi ember is az élet kufár realizmusából a képzelet szférájába menekülni.

Igenis, erősen fokozza vallási áhítatunkat, elgondolásunkat, a finom zene, a jó muzsika. E helyen hadd mutassak rá két dologra, ami ez elmélkedés címével összefügg.

Gondolatok egy egyházi beszéd után.

Irta: Dr. GÁL JENŐ egyházköri főgondnok.

A rádióban ez év augusztus elsején tartott vallásos félóra keretében Pethő István pestszentlőrinci lelkész, egyházköri főjegyző mondott beszédet. A prédikátornak, aki lelkes buzgalmával Pestszentlőrincen templomot épített s abban lüktető életet teremtett, erőteljes egyénisége minden beszédében megnyilatkozik. Most is bátor kézzel nyúlt tárgyához és beszéde szinte a vallomás drámai erejével hatott a hallgatóra.

A kifejtett gondolat megkívánja, hogy a beszéddel még ehelyütt is foglalkozzunk, hogy ekként egyházi életünk békéjét és zavartalanságát ezen az úton is biztosítsuk, egyúttal pedig egy izgalmas fejezet végére pontot tegyünk.

Meggyőződéssel valljuk, hogy az unitarizmus alapítása óta a lelkiismereti szabadság és a Jézus egyszerű tanításain alapuló kereszténység vallása. Mint ilyen, az ember tisztult erkölcsi felfogásának, tehát annak a humanizmusnak hirdetője, amely az emberiség boldogságát az egyes emberek egymást megértő, a létért való küzdelemben felmerült értékellentéteket szeretettel kiegyenlítő, jóindulatú magatartásában látja.

Ebből az erkölcsi felfogásból következik, hogy az unitarizmus nem ismeri a faji vagy felekezeti elfogultságot sem, amint az említett beszéd erre a Biblia szavaival is rámutat. De következik különösen az is, hogy minden ember és *hogyan* egyházunk minden híve egyenlő jogú és egyenlő értékű testvérünk, — arra való tekintet nélkül, hogy templomunk falai közé, velünk egyező vallási meggyőződését követve, más egyház kötelékéből lépett.

Nyomatékosan és teljes őszinteséggel hangsúlyozzuk, hogy ennek a világos és egyszerű, keresztényi felfogásnak minden kétséget kizáró szolgálatában kívánunk mindenkor működni. Ennek megvallása és az ennek szellemében teljesített szolgálat elsősorban a pap, de ugyanígy minden hívünk kötelessége. Az elhangzott egyházi beszéd végső következtetése is éppen az, hogy a Krisztusi szeretet jegyében tartozunk élni és „sem magasság, sem mélység, sem jelenvalók, sem eljövendők soha el nem szakíthatnak többé Istennek szerelmétől, amely vagyon az Úr Jézus Krisztus által.”

Mélyen fájjaljuk azért, hogy — mert mintha Jézus valóban nem lett volna itt — ezzel a felfogással ellentétes magatartás miatt ellenünk kifogás emelhető és kétségtelen, hogy magatartásunk súlyát nem menti az, hogy az izgalmas időkben, valami szélcsend gyűrűző lelki kényszer hatása alatt feldúlt lelkekben jelentkezett.

Ha tehát önként és intézményesen már régen véget is vetettünk minden megkülönböztetésnek, amely híveink között az egyházi élet bizonyos vonatkozásában tétetett, ezúttal is a megengesztelődés és lelki megbékélés érdekében szeretettel fordulunk azok felé, akik magukat bántva érzik.

Bizalommal hívjuk azokat, akiket törvény jogaikban átmenetileg csorbított és mindazokat, akik egy fájdalmas időszakban a gyűlölködés központjában állottak: jöjjenek közénk, vegyenek részt az egyház életében azzal a lelki melegséggel, amellyel telítve voltak akkor, amikor egyházunk tagjai lettek!

Legyenek buzgó munkatársaink abban a törekvésben, amely az unitarizmusnak az előbbieken vallott felfogásnak megfelelő szolgálatában kívánja hívei lelki életének nyugalma, a fájdalomban a vigasztalást és így az emberi boldogság elsődleges feltételeit megteremteni.

Azt a gondolatot, amelyet az unitáriusok pecsétjében a galamb — a béke és szelídség jelképe — fejez ki, csak ezen az úton valósíthatjuk meg s csak ekként nem válunk méltatlanná Dávid Ferenc ősi örökségére.

Szabadelvű kereszténység a tradíciók városában

Manchester College, Oxford

Irta: KERÉKI GÁBOR.

II.

H. Spicer az orgona mestere és a zeneelmélet tudósa. Az egyházi zenéről, annak fontosságáról ad elő. A mai zene — állapítja meg — egyáltalán nem vallásos s ezért nem alkalmas templomi éneklésre. A reformáció korában a legmagasabb zene a vallásos volt és ezért alkalmas a templomban való használatra. Minthogy a templom nem koncert terem, a modern zenét nem tudjuk használni istentisztelet keretében. Viszont templomi zenénk mind kevésbé léven megfelelő a mai izlésnek, az sokszor unalmas, idegesítő s nem alkalmas érzéseink kifejezésére. Zene és csend egyformán vallásos hatalmat fejeznek ki s ezért mindkettő elengedhetetlenül fontos vallásos életünkben. Ha a templomi zene elvesztette értékét: üressé vagy idegenné vált, újat kell alkotnunk s lehetővé kell tennünk, hogy gyülekezeteink vallásos érzéseinek megfelelő kifejezési eszközt biztosítsunk.

Prof. Dr. Van Holk a leydeni egyetem tanára s oxfordban a keresztény etika és a szabadelvű keresztény teológia előadója. Az I. A. R. F. elnöke. A hagyományos holland humanista szellem egyik nagy képviselője. Véleménye szerint: a szabadelvű kereszténység egyik főjellemzője az intézményesítés mellett a szellemiség megőrzése. A XX. század az intézményesítésnek kedvez s ezért a szabadelvűség szava mind kevésbé hallszik. De nevezhetjük a korszakot extremizmusnak is: túl temperált és hangon. Apatikus a mai század embere nemcsak vallásos, de általában szellemi kérdések iránt. A mai kor embere inkább és sokszor kizárólag technikai kérdésekre használja képességeit. Újra az egyoldalúság útját járjuk s megfigyeljük a *synthesis* ítéletünk megalkotása előtti fontosságáról. Minden igazság s így a vallásos is, relativ s rendszerint fanatizmushoz vezet. Sohasem érhetvén el az absolute biztonság érzetét vallásos téren — toleránsnak kell lennünk mások meggyőződésével szemben. Minden eseménynél, születő új gondolatnál intellektusuk azonnal működik és az sohasem léven absolute igazságunk is csak feltételes lehet. Előítéleteink túl erősek s így igazságunk erejét veszik el. Intellektusunk legfontosabb feladata tehát az összehasonlítás kell, hogy legyen. Érvelés és tapasztalat a tisztább ítélet feltételei.

zóművészet, közelebből maga a festészet mindig kifejezője volt a kor vagy az egyén mélyen vallásos érzületének. És tulajdonképpen ma is azt az utat keresi a művész, melyen saját, legbensőbb világát kívánja megszólaltatni. A képzőművészet kétségtelenül forradalmi időket él át, amely azonban nem ma kezdődött s egyhamar ugylátszik, nem is jut el a remélt célba. Ez a forradalmi állapot, hisszük, hogy csak átmenetileg juttatja válságba — mert ma válságban van — a képzőművészetet s benne magát festészetet. Ha megnézzük ma egy képműalkotást, nyugtalanságot érzünk, holott a cél éppen az ellenkezője. Talán a színnek harmoniáját, összhangját hamarabb tökélyre tudják vinni festőink, mint magát a formát, amely éppen mert másodrendű szerepet játszik csak, a közös, nagy összhang érdekében több fáradságot követel. Előadó tömör és tartalmas előadása felbecsülhetetlen nyereség az ifjúság számára s szeretnők, ha Weress Pál, aki nem is olyan régen még tevékenyen dolgozott az unitárius ifjúság egyesületében, megtalálná a gyakoribb érintkezés lehetőségét a jelenlegi unitárius ifjúsággal, akik temérdek, a képzőművészetbe vágó problémáival tudnának elébe állani.

„A modern ember vallásossága” összefoglaló cím alatt elhangzott elő-

adások a mai idők szellemének megfelelően, irányt és útbaigazítást voltak hivatva adni. Dicséret illeti az ifjúságot, hogy ilyen komoly problémákat hozott felszínre. Meg kell állapítanunk, egyetemes egyházunk helyett is elvégzett olyan felvilágosító és komoly lelki tartalmat jelentő munkát, amely mellett nem mehetünk el szó nélkül. Egyik-másik előadáson több érdeklődő is megjelenhetett volna. Ezek az előadások nemcsak az ifjúságnak szóltak, hanem másoknak is. Az előadások tendenciája, szellemi-lelki tartalma emelkedett és méltó volt magához az ifjúsághoz és az érdeklődő közönséghez. Akik végighallgattuk, gazdagabbak lettünk lelki életünkben, öntudatosabbak unitarizmusunkban, mélyebben látók a mai élet megszámlálhatatlan problémáiban, sok tekintetben felvérteztük magunkat a selejtes beáramlásokkal szemben, melyek útját állják a haladni akaró embernek. Az ifjúság ne ejtse el a jövőre nézve ezt a beindított munkát, tegye egyházi életünk figyelemre méltó mozgalmává, vigye be a köztudatba, hogy az ifjúság tud vállalkozni élenjáró, komoly szellemi és lelki problémák megoldására.

Az elindulás haározottan jó. Az ifjúság legyen következetes a jövőben is ehhez a megkezdett munkához.

Bencze Márton.

Az egyik a havi vallásos ünnepélyekre visszagondolás. A 920—930-as évek között éppen dr. Molnár Jenő Antal és Bárzu Livius gyakori orgonajátékában gyönyörködhattunk ezeken az előadásokon. Kérdem, nem lehetne-e az egyház részéről az ilyen természetű vallásos ünnepélyes délutánokat felújítani, fejleszteni, kiváló előadóművészekkel és más felekezetű szellemi kapacitásokkal élénkebbé tenni vallásos érzésünket? Tegyük nívóssá, hogy ne mondjam, nívósabbá egyes unitárius alakulataink összejövetelét. Mert egy ország fővárosában élünk, s az igényeket a szellemiek terén legalább annyira ki kell elégíteni, mint egy dunántúli kis városkában ezt elvárják a szereplőktől. Ha nincs unitárius, jó a más vallású is, ezt tette a multiban a Dávid Ferenc Egyet is. Majd azután hozzájönnek a mi fiatalok is. Ebben a kérdésben ne legyünk makacsok, tanuljunk a jobbtól, a szebbtől!

A másik dolog a dalárda ügye.

Még a huszas évek végén a Brassai Sámuel Egyesület egyetemi és főiskolai ifjúsága kebelében Elkárt Gábor mostani vecsési gyógy-szerész kezdeményezésével és később Borbély Pál tanár, zeneszerző irányításával megalakult, fejlődött, erősödött, virágzott az unitárius dalárda, amely később Nagy Sándor kántor vezetésével is kitűnő sikereket aratott. Az elindulás, a lendület a Brassai Sámuel Egyesületből történt, a fenntartás, a keretnyújtás az egyház vezetőségének a kötelessége volt. Még ma is élénken emlékeink között él az első szereplés, amikor 1929. vagy 1930-ban, ha jól emlékszem Polgárdiban néhai derék Bartók Géza bátyánk templomában bemutatkozott az első unitárius dalárda. Igen nagy hatást keltett a Kőri Közgylés tagjaiban e meglepetés, mert ennek szánta az ifjúság s a budapesti egyház vezetősége is, amelynek meghívott vendége volt az akkor megalakult unitárius dalárda és a Brassai Sámuel Egyesület elnöke. Kitűnő volt a bemutatkozás, az elismerés, amely főként adott és kedvet nyújtott a dalárda tagjainak a célkitűzéseiben.

Hallom, hogy egyházunk dalárdáját Nagy Sándor kántorunk ismét feléleszti. Csak a legnagyobb örömmel üdvözlhetjük Nagy Sándor szervezési szándékát és derék elgondolását és ugyanakkor kérjük a Brassai S. Ifj. Egyesület törekvő és megértő ifjait, hogy az Aranyosrákosi Székely Sándor dalárda ügye ép úgy legyen a szívügye, mint akár a János Zsigmond unitárius cserkészcsapat, mert hisz mindkét alakulat a Brassai S. Ifj. Egyesületből sarjadzott fává. Állandóan táplálják jó hanggal, fejlesszék zenével, mert a vallási elmélyedésnek és a mindennapi életnek hathatós eszköze a finom zene és a muzsikáló lélek.

Dr. Borbély András.

*

Weress Pál „Képzőművészet és vallás” c. történelmi visszapillantás rendjén megállapította, hogy a kép-

Felhívás az „Unitárius Szórvány” munkatársaihoz.

Kedves testvéreim, szeretettel kereslek fel benneteket és kérek, hogy miként a múltban oly nagy szeretettel dolgoztatok az unitárius öntudat ébresztésén kicsiny lapunk keretein belül, jöjjetek tegyük az „Unitárius Életet” kedvessé, tegyük unitárius cikkeinkkel mindenkinek kedves lapjává.

Ha kicsiny lapunk, mely szívünkhöz nőtt, nem jelenhet meg, ez úton keressük meg az alkalmat elküldeni mindenkinek szívünk melegségét és minden unitáriusért aggodó és bátorító szívdobbanásunkat. Hadd érezze minden szórványban élő unitárius, hogy minden szívdobbanásunk egy-egy imádság az ő boldogságáért. Ti pedig szórványban élő unitáriusok olvassátok e lapot oly nagy szeretettel, mint a régit, melegedjen fel szívetek, érezzétek, nem vagytok elhagyatva, s bár szétzórta a sors, de időn és távolságon keresztül összeköt a minden akadályt legyőző „hagyományos unitárius összetartás.”

A jövő számunkban megkezdjük a hitoktatás című rovatunkban hitelveink ismertetését, olvassátok és tanítsátok gyermekeiteket az igazságok megismerésére, hogy legyetek s legyenek jó unitáriusok.

Debrecen.

Buzogány Kálmán,
unit. lelkész.

H I R E K

Déván aug. 8-án szentelik fel a Dávid Ferenc emléktáblát. Imádkozik Ekárt Andor teol. m. tanár, lelkész, elnök, egyházi beszédet mond dr. Simén Dániel egyházi főjegyző. Ünnepi beszédet mond az avatáson dr. Kiss Elek püspök és Bende Béla lelkész, országgyűlési képviselő. Az ünnepélyen bejelentette részvételét dr. Groza Péter román miniszterelnök is.

Az Unitárius Élet postatakarékpénztári csekk számszáma: 50.561. Előfizetési díjakat kizárólag erre a csekk számra kér beküldeni a kiadóhivatal.

KÖSZÖNJÜK

azokat az előfizetési díjakat, és ez egy egy forintokat is, melyek segítettek, hogy nyomdai számlánk gondját enyhítsük.

KÉRJÜK,

hogy továbbra is támogassanak, mert ma, e sorok írása idején is még mindig 200 forint tartozásunk áll a júliusi nyomdászamlából és most már az augusztusi számat adjuk a nyomdába.

Budapesti templomunk helyreállítására a legutóbbi kimutatásnak az Unitárius Élet július 15-iki számában történt közlése óta a következő adományok folytak be az egyházközséghez: Nyiredy Erzsébet 10, dr. Sztankóczy Zoltán 100, dr. Zsakó

Mi unitáriusok kevesen vagyunk, de mindenütt ott vagyunk . . .

Egyik erdélyi jeles író állapította meg ezt a nagy igazságot. Ha utána gondolunk, hogy mi minden van ebben a megállapításban, akkor rájövünk, hogy benne van kevés örömünk, sok-sok bánatunk. Benne van őseink hite, bizalma, csalódása, nyílt, becsületes meglátása és kiállása.

Azt olvassuk a Bibliából, hogy Jézus, midőn teljesen legyőzte a világ hiúságait (kisértéseit) — választotta az egyenes, becsületes utat, melyről azt mondotta: „Nehéz az én igám, de gyönyörűséges” — felment egy hegyre és korának felfogásával szemben elmondotta híres *Hegyi beszédét*, melyben hadat üzent a kétszínűségnek, álszenteskedésnek és a bosszúállásnak. Arra kérte hallgatóit, hogy éljenek tiszta, becsületes, egyenes életet, hogy gyermekei lehessenek a mennyi Atyának. Nem szűnt meg soha figyelmeztetni hallgatóit: „Ami nem akartok, hogy veletek cselekedjenek, ti se cselekedjétek a ti embertársaitokkal.” „Arról ismernek meg titeket, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek.”

Egész életét a mennyi Atya akaratának rendelte alá. Nem bujkált ellenségei elől, bár nem kereste a halált, de bátran szembenézett vele. Amikor az áruló tanítvány vezetésével jöttek ellenségei felszerelve botokkal, Ő maga ment elejökbe és kérdezte meg: kit kerestek, s amikor kijelentették, hogy a názareti Jézust, — szolt: én vagyok!

Ez az egyenes út volt a mi utunk is. Dávid Ferenc szembenézett kora véleményével, bátran hirdette az *Egy Isten* hitét. A mindenneknek szerető Atyját, aki megbocsájt a tékozló fiúnak, aki szabadakaratot adott gyermekeinek, de örökbíró képpen szívébe rejtette a jónak és a rossznak megítélését.

Bár neki is a Golgota lett az útja, Déva vár börtöne, s miként Jézus igazsága kikelt a lepecsételt sírból, úgy tört ki Déva vára börtönéből Dávid Ferenc igazsága is. Ez az igazság szétzúzta a jezsuiták által az unitáriusokra rákényszerített confessiókat.

Egy Enyedi György, egy Kárády Pál, Bogáti Fazekas, Óvári Benedek és sok mások, — minden fenyegetésekkel szembeszállva — merészen hirdették Dávid Ferenc igazságát és vállalták a világ gyűlöletét és megvetését.

A katolikus fejedelmek erőtelneknek bizonyultak az unitárius eszmék feltámadásának meggátlására, erőtelneknek bizonyultak Bethlen Gábor és Rákóczi református fejedelmek is, akik az újítás és a szombatosság vádjával próbálgatták megsemmisíteni az újraéledett Dávid Ferenc „*Egy Isten*” eszméjét. Erőtelnek nyilvánult a hatalmas Bánffy Dénes, Erdélyország kancellárja is, aki megindult négylovas kocsijával Gyaluból, hogy az unitáriusokra főfészkükben Kolozsvárt halálos csapást mérjen. Rá sem néz az unitárius püspökre, aki látva az ismert Bánffy Dénes négylovas kocsiját, az útszéltre húzódott és alázatosan levette püspöki süvegét. Bánffy Dénes elfordította a fejét, nem látta meg az Isten alázatos szolgáját, nem fogadta köszönését. De Isten megalázta, Kolozsvár kapujában kocsijának tengelve eltörött, melytől akkora babonás félelem szállotta meg, hogy bosszúálló újáról visszafordult. Ugyanezzel a püspökkel történt meg, hogy amikor az unitáriusokról akartak az erdélyi rendek határozni, felkérték, hogy távozzon. Erre ő magához intette az országgyűlés házának felvigyázóját, átadta neki püspöki süvegét és palástját és így szolt: nem mint püspök, hanem mint nemes ember kívánok bennmaradni a tanácskozáson. Ezzel a merész fellépésével jobb belátásra bírta az ország rendjeit az unitáriusokkal szemben. Erőtelneknek bizonyult a Habsburg császároknak, de különösen Mária Teréziának unitárius-ellenes magatartása, aki a jezsuiták tanácsára az unitáriusok teljes kiirtásáról tanácskozott. Azonban fia II. József, amikor beutazta Erdélyországot, mint trónörökös, az unitárius püspöktől hallván az unitáriusok üldöztetését, elveiket megismerve, pártfogásába vette őket. Az a sok méltatlanság és üldöztetés a történelem folyamán nem tette bosszúállókká az unitáriusokat. Ők Istenre bízták mindig ügyeiket, ezért támadt annyi pártfogója a jobberzésű katolikusok és reformátusok között és amikor az abszolútizmus megszűnt, maguk követelték, hogy kárpótolják elszenvedett méltatlanságukért az unitáriusokat.

Az unitáriusok kevesen vannak, de mindenütt ott voltak és példát mutattak, hitükhöz rendületlenül ragaszkodva, bíztak egy jobb jövő elkövetelésében, bíztak Dávid Ferenc jövődőlésében, hogy egykor az ő igazsága diadalra fog jutni.

Minket is ez a hit kell, hogy áthasson. Meg kell álljunk és ott kell lennünk azon a poszton, ahova az Isten állított bennünket, hirdetve és cselekedve a szeretetet.

Hogy jól megy-e dolgunk, vagy rosszul, az nem reánk tartozik. Nekünk hirdetni kell az ígét alkalmas és alkalmatlan időben és leborulva, imádkozva kérnünk mennyi Atyánkat: Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod.

Buzogány Kálmán.

István 10, Pap János 8, Szathmáry Lajosné 2, dr. Thuróczy Istvánné 2, Kádár Ferenc 10, dr. Simándi Tamás 10, N. N. 10, aita Kovács József 5, dr. Nagy Béla 10, dr. Szentgyörgyi Ferenc 5, Bodó György 10

forint. Ezt az ötödik kimutatást augusztus 5-én zárta le az egyházközség és továbbra is kér minden igazi unitáriust, hogy kövesse a jó példát. Az egyházközség postatakarékpénztári csekk számszáma: 30.400.

Őszi háláadás után.

Amilyen ragyogó, meleg napsütés volt október 5-én, éppen olyan melegség és ragyogás járta át a lelkeket, mert összegyűlhetett a szórvány minden tagja őszi háláadás istentiszteletre. A szolgálatot szórványgondozó lelkészünk, Bajor János füzessgyarmati lelkész látta el.

A szórvány igen sok tagja természetben és pénzbeli adományban segített, hogy megteríthessük az Űrasztalát és megrendezhessük a szeretetvendégséget. Sok nevet sorolhatnánk fel, de nem tesszük, nem azért, mert nem érdemelnék meg, hanem azért, mert az Űrnak tettek szolgálatot. Az Űrnak tett odaadó és szíves szolgálatok pedig nem kívánnak világi elismerést. Mindenki azzal a gondolattal adott és segített: „ne tudja a te balkezed, mit cselekszik a jobbkezed.”

Ez azonban nem zárja ki, hogy részletes beszámolómban ne érintsük s ne nevezzük néven az elvégzett munkát és fel ne soroljuk az adományok nagyságát. Egyik hittestvérünk szíves szeretettel nyújtott otthont lelkész atyánkfiának itt tartózkodása alatt. Egy másik örömmel ragadta meg az alkalmat, hogy az Űrasztalát ő teríthesse meg. Sokan névtelenül akartak maradni, amikor gondnoknak átadták a szeretet-vendégséghez szükséges lisztet és kávé. Ez utóbbihoz a cukrot minden résztvevő maga vitte, sőt több adag cukrot is vitt, mert alkalom volt az ozsonna kávéadag megismétlésére is.

Eltűnt az Űr vacsorájával s ez az ünnepi, ez a felemelő érzés, azóta bennünk lakik. Oh, kimondhatatlan szükségünk van erre nagyon, mert amióta Erdélyből ideszakadtunk, hiába keressük lelki szemeinkkel templomunk tornyát. Csak ilyen alkalmakkor enyhülünk egy kissé, amikor együtt vagyunk mindannyian és az egy-kenyérből és egy-borból erőt merítünk. Minden ilyen alkalom egy hazamenetel és egy otthoni istentiszteleten való részvételnél nekünk.

Együvértározásunkat, közös ere-detünket és sorsunkat még jobban kimélyítette a fehér asztalnál, a szeretetvendégségen való együttléte-lünk. Egy közvetlen kis műsor vezette be a friss kalács és kávé elfogyasztását. Központi gondolat a beszolgáló lelkész atyánkfia biblia-magyarázata és legszebb és közis-mert zsoltáraink és dicséreteink lel-kes eléneklése volt. Kedves változa-tosságot adott a műsornak hittest-vér tanulóinknak egy-egy erre az alkalomra is alkalmas szavai.

Mielőtt azonban a szorgos asz-szonykezek felszolgálták volna a kávé, gondnok atyánkfia felolvas-ta főpásztorunknak szóló, beiktatá-sával kapcsolatban a szórvány ré-széről küldött üdvözlő iratát, vala-mint a püspök úrnak erre adott vá-laszát.

Ugyancsak közérdeklődés mellett felolvasta az Unitárius Szórvány aug.-szept. számában megjelent So-

bestvén Károlyné: Egyházi élet Egerben c. beszámolóját. Ez a buz-dításra és lelkesítésre szánt cikk — hisszük — annakidején megtermi gyümölcsét és hasonló tettekre sar-kal.

Az egycsaládként összeforrt tár-saság nem vette észre, hogy az idő gyorsan telik, olyan jól érezte ma-gát. Lassan besötétedett, de az ar-cokon a derű és a lelki öröm vilá-gitott. Hozzájárult ehhez a derűhöz egy otthoni izű és tárgy felolvasás is, mely közérdekből alkalomadtán napvilágot lát majd e kis lap ha-sábjain.

Bezárul gondnok hálás köszö-netét fejezte ki minden áldozatkész szívnek és kéznek, melyek lehetővé tették ennek a felejthetetlen együtt-létnek lehetőségét. Majd pedig Ba-jor János lelkész köszönte meg a házigazda hittestvérünknek és ked-ves feleségének azt a szeretetteljes és áldozatkész szolgálatát, mellyel kéthetenkénti istentiszteletünk meg-tartásához, szeretet-vendégségünk keresztülviteléhez helyet adott, a lelkési szolgálatot ellátja s minden unitárius megmozdulásnál példa-adóan résztvesz.

Nemcsak érezzük, de hisszük is, hogy ezzel a nappal, illetve mara-dandó élményű eseményeivel ismét bővült egy színes fejezettel a gyulai unitárius szórványegyház története.

Szöke Lászlóné.

Lapunkat megküldjük új címek-re is, elsősorban a szegedi és oros-házi leányegyházközsegekbe. Kér-jük, hogy fogadják szeretettel la-punkat és akkor is olvassassák, ha arra ma előfizetni nem tudnak. Egyelőre egyházi ajándékpéldány-keppen, mutatóként küldjük la-punkat, hogy megismerhessék.

János Zsigmond cserkészcsapa-tunk, nyári táborát Zebegényben tartotta. A tábor az esős idő dacá-ra, jó munkát végzett, a koszt na-gyon jó volt és a gyermekek sokat tanultak. A táborozást Nyiredy Sza-bolcs táborparancsnok, Weress Ákos h. parancsnok, Orkán Gyula, Ben-czédi László cserkészvezetők és lel-kes segítőtársaik vezették.

Egyházköri Tanácsunk aug. 18-án d. u. 5 órakor tartja augusztus havi rendes ülését. Előtte aug. 17-én d. u. 5 órakor az Állandó Vegyes Bizott-ság ülésezik.

Az Unitárius Misszió Ház Bizott-sága aug. 16-án, d. u. tartja ülését.

Rádió közvetíti f. hó 22-én, dél-előtt 10 órakor, a Koháry-u. temp-lomból istentiszteletünket. Igét hir-det Barabás István lelkész.

Vallásos félórát közvetít a rádió a Studióból f. hó 29-én délelőtt 9-től fél 10-ig.

Budaörsön a ref. imaházban aug. hó 29-én, délután 3 órakor tartunk istentiszteletet.

Törökbálinton az állami elemi leányiskolában augusztus hó 29-én délután 5 órakor tartunk istentisz-teletet.

Marossy Albert ny. főjegyző, volt főszolgabíró, a székelykeresztúri „Orbán Balázs” gimnázium volt fel-ügyelő gondnoka f. év július hó 21-én elhunyt. Nagy részvét mellett temették el július hó 24-én Szent-ábrahámon (Udvarhely m.). Isten vigasztalása legyen hátramaradot-taival.

Székelykeresztúr városi rangot kapott. A Székelykeresztúri járást két részre osztották, egyik részének magyar, a másik részének román főszolgabírája van. Mindkét főszol-gabíró Székelykeresztúron székel. A magyar járási résznek Gagy Gábor unitárius atyánkfia a főszolgabírája.

E székelykeresztúri gimnáziumunk zenetermet átalakították. A mellette lévő két tantermet hozzácsatolva kibővítették és díszteremmé alakí-tották át. Újabb emelettel bővült a gimnázium bennlakási épülete is. Az eddigi egy emeletes bennlakási épületre egy újabb emeletet húztak. Az új emelettel kibővült bennlakási épületben foglal helyet a Gazdasági Iskola igazgatói irodája, tantermei és bennlakása is.

Diákakció javára júliusban be-folyt adományok: Ferencz József 5, Györfi István 3, Vaska Géza 3, dr. Mikó Lajos 4, dr. Gál Jenő 10, dr. Szabó Elek 5, Pál Sándor 7, dr. Ba-logh Pál 3, Ajtai László 10, dr. Má-rok János 3, dr. Gáspár Mózes 2, dr. Bartha Andorné 2, dr. Szent-györgyi Ferenc 12, Vadady Albert-né 10, Patakfalvy Sándor 10, dr. Menyhárt Dénes 3, dr. Papp An-talné 3, dr. Nyiredy Géza 3, Varga Károlyné 8, Újvári László 2, Kádár Ferenc 10, dr. Sztankóczy Zoltán 10, Mocsáry Gézané 8, dr. Gyulay Ti-bor 5, özv. Gróf Miklósné 6, dr. Schey Ilona 2, dr. Májay Dezső 20, összesen 169 Ft.

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Barabás István.

Budapest, V., Koháry-utca 4.

Évi előfizetés: 2 forint.

Nyom-dájába 41. s yom-ef-u. '6.

CIM:

Elköltözt.
Parti.

Lefor Ilona

Barabás István

Barabás István